

zakresu zastosowania tych dyrektyw, powinien być uznawany za posiadającego status podatnika, nawet wówczas gdy rzeczona usługa jest wykorzystywana na potrzeby ostatniej z wymienionych działalności.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 6 listopada 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS przeciwko Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

(Sprawa C-381/07) (¹)

(Zanieczyszczenie środowiska wodnego — Dyrektywa 2006/11/WE — Artykuł 6 — Substancje niebezpieczne — Zrzuty — Wcześniejsze zezwolenie — Ustalenie norm emisji — System zgłoszeń — Hodowle ryb)

(2008/C 327/07)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS

Strona pozwana: Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Wykładnia art. 6 dyrektywy 2006/11/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty (Dz.U. L 64, s. 52) — Wymóg uzyskania zezwolenia określającego normy emisji w stosunku do wszystkich zrzutów, które mogą zawierać substancje niebezpieczną — Zgodność przepisów krajowych zastępujących w odniesieniu do hodowli ryb wymóg uprzedniego uzyskania zezwolenia systemem zgłoszeń, któremu towarzyszy odwołanie do znajdujących zastosowanie środowiskowych norm jakości oraz prawo sprzeciwu organu administracyjnego wobec rozpoczęcia ich działalności lub prawo nałożenia na dane urządzenie limitów zrzutów

Sentencja

Artykułu 6 dyrektywy 2006/11/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty nie można interpretować w ten sposób, że po przyjęciu, w oparciu o ten przepis programów obniżenia zanieczyszczenia wód, zawierających środowiskowe normy jakości, wolno państwom członkowskim wprowadzić dla niektórych urządzeń uznanych za mało szkodliwe system, którego częścią jest odwołanie do tych norm oraz prawo sprzeciwu organu administracyjnego wobec rozpoczęcia ich działalności lub prawo nałożenia na dane urządzenie limitów zrzutów.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 listopada 2008 r. — Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-405/07 P) (¹)

(Odwołanie — Artykuł 95 ust. 5 WE — Dyrektywa 98/69/WE — Działania, jakie mają być podjęte w celu ograniczenia zanieczyszczenia powietrza przez emisje z pojazdów silnikowych — Przepis krajowy stanowiący odstępstwo przewidujący obniżenie wspólnotowej dopuszczalnej wartości emisji pyłów wytwarzanych przez niektóre nowe pojazdy z silnikiem wysokoprężnym — Odmowa Komisji — Specyficzny charakter problemu — Obowiązek należytej staranności i uzasadnienia)

(2008/C 327/08)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: D. J.M. de Grave i C.M. Wissels, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia, H. van Vliet i A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 27 czerwca 2007 r. w sprawie T-182/06 Niderlandy przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2006/372/WE z dnia 3 maja 2006 r. w sprawie projektu przepisów krajowych zgłoszonych przez Królestwo Niderlandów na podstawie art. 95 ust. 5 traktatu WE, określających wartości dopuszczalne emisji pyłu przez pojazdy z silnikami wysokoprężnymi (Dz.U. L 142, s. 16).

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 27 czerwca 2007 r. w sprawie T-182/06 Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji 2006/372/WE z dnia 3 maja 2006 r. w sprawie projektu przepisów krajowych zgłoszonych przez Królestwo Niderlandów na podstawie art. 95 ust. 5 traktatu WE, określających wartości dopuszczalne emisji pyłu przez pojazdy z silnikami wysokoprężnymi.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 4 listopada 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-95/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/9/WE — Brak wyznaczenia organów odpowiedzialnych za przeprowadzanie kontroli laboratoriów i prowadzonych w nich badań w celu oceny zgodności z dobrą praktyką laboratoryjną)

(2008/C 327/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Rozet i P. Oliver, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (Przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie kontroli i weryfikacji dobrej praktyki laboratoryjnej (DPL) (Dz. U. L 50, s. 28) — Brak wyznaczenia organów odpowiedzialnych za przeprowadzanie kontroli laboratoriów i prowadzonych w nich badań w celu oceny zgodności z dobrą praktyką laboratoryjną

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając organów będących w stanie przeprowadzać kontroli wdrażania zasad dobrej praktyki laboratoryjnej Wielkie

Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 3 dyrektywy 2004/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie kontroli i weryfikacji dobrej praktyki laboratoryjnej (DPL).

- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 116 z 9.5.2008.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 6 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Nanterre — Francja) — Société Roquette Frères przeciwko Direction générale des douanes et droits indirects, Recette principale de Gennevilliers de la Direction générale des douanes et des droits indirects

(Sprawa C-466/06) (¹)

(Artykuł 104 § 3 regulaminu postępowania — Wspólna organizacja rynków w sektorze cukru — Izoglukoza — Ustalenie ilości podstawowych służących przyznaniu kwot produkcyjnych — Izoglukoza wyprodukowana jako półprodukt — Artykuł 24 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 — Artykuł 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2038/1999 — Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 2073/2000 — Artykuł 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 — Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1745/2002 — Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1739/2003 — Opłaty należne z tytułu produkcji — Szczegółowe zasady stosowania systemu kwot — Uwzględnianie ilości cukru zawartej w produktach przetworzonych — Określanie nadwyżki przeznaczonej na wywóz — Określanie średniej straty)

(2008/C 327/10)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de grande instance de Nanterre

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Roquette Frères

Strona pozwana: Direction générale des douanes et droits indirects, Recette principale de Gennevilliers de la Direction générale des douanes et des droits indirects